

Vánoce a láska

Lukáš 2:4 – 14 (CEP)

Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou. A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všecken lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete dětátko v plenkách, položené do jeslí." A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: "Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení."

- Narození Ježíše Krista je tou nejslavnější a nejradostnější událostí, kterou si dovedeme představit – celé nebe jávalo a radovalo se.
- Boží syn se rozhodl vzdát se své slávy a moci a stal se jedním z lidí – jedním z nás. Asi nedovedeme plně ocenit, co všechno to pro něj znamenalo, protože nikdo z nás ještě neprožil jaké je to být bohem.
- Ale on v tom zašel ještě dál, pokořil se i jako člověk a stal se poslušným až k smrti, a to smrti na kříži (Fil 2:5-11).

2 Timoteovi 2:11 – 13 (CSP)

Věřohodné je to slovo: Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním také žít. Jestliže vytrváváme, budeme s ním i kralovat. Zapřeme-li ho, i on nás zapře. Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.

- Možná se nám to zdá divné, ale jsou věci, které ani Bůh nemůže udělat. Například nemůže být nevěrný, nemůže lhát nebo přestat milovat.
- Také pak nebylo možné, aby stvořil svobodné bytosti, které by neměly možnost jej neposlouchat, a tak na svět přinést bolest, utrpení a smrt.
- Jen láska však mohla nalézt tak neuvěřitelné řešení. Nebylo možné, aby Bůh zabránil všemu lidskému utrpení, a tak se místo toho rozhodl s námi tento úděl sdílet (Mat 26:42), a sám pak podstoupit to nejhorší utrpení, aby nás vykoupil a celé stvoření tak uzdravil.
- V tomto nádherném projevu boží lásky můžeme nalézt pokoj, útěchu, radost i odpovědi na ty nejpálčivější otázky.

1 Janův 4:7 – 12 (CSP)

Milovaní, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, se z Boha narodil a Boha zná. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh na svět poslal svého Syna, toho jediného, abychom skrze něho měli život. V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy. Milovaní, jestliže Bůh takto miloval nás, i my se máme navzájem milovat. Boha nikdo nikdy neviděl. Jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle.

- Pravá láska není jen nějaká neuchopitelná nálada či pocit, ale nesobecká touha a neúnavné usilování o dobro pro všechny (1. Kor 13).
- Jejím zdrojem a měřítkem je Bůh sám, je naplněním zákona (Ř 13:8-10) a současně největším přikázáním, na němž spočívá celý zákon a proroci (Mat 22:35-40, Mk 12:30-31). Milovat znamená poslouchat Boha (J 14:21-24) a naopak poslouchat Boha znamená milovat (J 15: 12-13).
- To nejlepší, co mohu pro druhé i pro sebe dělat, je, se vždy a všude se řídit božím slovem.
- Tím pak zároveň činím to nejlepší i pro Boha samotného, protože mu dělám radost tím, že jsem požehnáním pro ty, které on miluje, pro které si přeje to nejlepší.
- Biblickým způsobem tak miluji Boha i své bližní a naplňuji největší přikázání.

Slovo na závěr

- Kdykoli ve vztazích s druhými ustoupím od pravdy božího slova, tak to není postoj lásky. Může se za tím skrývat nezáměr, nebo neochota podstoupit zápas s nepříjemnostmi, tzv. si pálit prsty. Nebo za tím může být jen touha se vyhnout riziku či posměchu, když se přiznáme k našemu Pánu. V každém případě jsme to pak my sami, kdo rozhoduje, co je dobré či zlé.
- A při tom všem si musíme dát dobrý pozor, abychom nesklouzli k povýšenému moralizování a odsuzování, aby se i ti nejvíce ztracení a zmatení mohli skrze nás setkat s boží láskou, a ne s odmítnutím.
- Být zosobněním boží lásky ke všem lidem, se kterými se potkáme, se proto neobejde bez proměňující moci Ducha svatého, pravdy božího slova, oběti a sebezapření.
- Ve Vánočním čase je něco, co probouzí v lidech to lepší. Nutkání udělat něco dobrého pro své nejbližší ale často i pro lidi vzdálené, které neznáme a většinu roku nás vlastně ani nezajímají. Máme tak v tuto dobu zvláštní příležitost pro naše svědectví o boží lásce k lidem.
- Nezáleží na tom že neznáme přesné datum narození Ježíše, důležité je, že se to skutečně stalo. Vždyť kdyby nebylo boží lásky, tak by nebyly ani tyto svátky.
- On přišel k nám, abychom my mohli přijít k němu – Bůh se stal člověkem, abychom se mohli stát božími dětmi.